

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 605/2014
03.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Г.Ј., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 904/12 од 26.11.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2527/13 од 29.01.2014. године, у седници већа одржаној 03.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 904/12 од 26.11.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2527/13 од 29.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 904/12 од 26.11.2012. године окр. Г.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 2527/13 од 29.01.2014. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. В.И., поднео је на основу члана 485. став 1. тачка 1. и 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и обе пресуде преиначи, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је у изреци првостепене пресуде у делу у коме се описује радња извршења предметног кривичног дела наведено да је окривљени "употребио преиначену јавну исправу као праву", међутим у време извршења предметног кривичног дела и доношења пресуде одредбом члана 355. став 1. КЗ важећег у то време радња извршења била је алтернативно одређена тако да је кривично дело фалсификовање исправе вршио онај ко "направи лажну" или "преиначи праву" или "лажну и неистиниту исправу употреби као праву" или је "набави ради употребе", што значи у тада важећем Кривичном законикау као радње извршења предметног кривичног дела није била прописана "употреба преиначене исправе" како је то наведено у изреци првостепене пресуде. С тога је, према захтеву, окр. Г.Ј. оглашен кривим за дело које пре него што је учињено није било одређено као кривично дело, због чега му није могла бити изречена ни казна, те је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, а тиме и другостепени суд који је првостепену пресуду потврдио.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, у односу на првостепену пресуду, па је нашао да се неосновано у захтеву наводи да је првостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, односно члана 369. тачка 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), а наведена повреда није учињена ни другостепеном пресудом којом је првостепена пресуда потврђена. На исту повреду закона бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у побијаној пресуди на страни 2 у последњем ставу и на страни 3 у првом и другом ставу дао разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Налазећи, из изнетих разлога, да првостепеном и другостепеном пресудом није учињена повреда закона на коју бранилац неосновано указује у поднетом захтеву, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.